

KİTAPLARIMIZA NE OLDU?

M. Bilim Elçisi

ilkyar

Ne oldu? Ayşe'den ödünç aldığımız, Fatma ile değiştirdiğimiz, almak için para biriktirip, yazarını merak ettik diye imza gününe gittiğimiz kitaplarımıza; Yatağımıza uzandığımızda merakla başlığına bakıp: "Acaba içinde ne var?" deyip satırlarında kaybolduğumuz, buram buram kâğıt kokan kitaplarımız... Her satırında kendimizi buluyorduk, heyecanla sonunu bekliyorduk, ne oldu bizim kitaplarımıza?

ilkyar

ilkyar

Duygu yüklüdür romanlarımız, mutluluğu yaşarsın en dibine kadar, kalbin pır pır atar, acıyı da yaşatır, hüznü de, gözlerinden düşen son damla yaşa kadar içinde hissedersin, alır götürür seni başka alâmlere... Sevgiliye özlemi anlatır aşkı, sergiyi bazen şehitlerimize, atalarımıza minnetimizi, saygımızı, sevgimizi anlatır şiir kitaplarımız ve bilgi kúpüdür insanlığın doğumundan ölümüne, evrenin başından sonuna kadar bilgi dolu kitaplar... Atomun çekirdeğinden, uzayın boşluğuna kadar bizi bilgilendiren geliştiren kitaplarımıza ne oldu?

ilkyar

Bilgisayarlar var şimdi hayatımızda, tabletler, telefonlar ve televizyonlar, merak edemiyorsun hiçbir şeyi çünkü bir tuşla ekranda. Şimdi başucumuz boş, masamızda bilgisayarımız, heyecan yok, duygu yok, merak yok, bir tuşla herşey ekranda, teknolojiye yenik düştü, kayboldu kitaplarımız... Ne oldu bizim kitaplarımıza?

KİTAPLARIMIZA NE OLDU?

“Okumak, her zaman şudur: Şurada yazıdan oluşmuş, nesnel, maddesel, değiştirilemeyen bir şey vardır. Bu şey aracılığıyla var olmayan, manevi dünyaya ait, görünmeyen, sadece düşünülebilen, hayal edilebilen ya da bir zamanlar olmuş ama artık olmayan, geçmiş, yitmiş, ulaşılamayan başka bir şeyle karşılaştırma yapmak mümkündür. Okumak, olmak üzere olan ve şimdilik kimsenin olacağını bilmediği bir şeye doğru ilerlemektir.”

Bir kış gecesi eğer bir yolcu/ Italo Calvino

Merhaba arkadaşlar,
Hüseyin hocadan sabah gelen mektup beni irkiltti, gülümsetti, düşündürdü.

Bilim elçilerinden bir arkadaşımız “kitaplarımıza ne oldu” diye soruyor.
“Başucumuz artık boş” diyor mektubunda.

Sahi, nereye gitti yatak altında, komodin üzerinde, sehpların, masaların bir köşesinde üst üste birikmiş, elde taşınmaktan ciltleri aşınmış, eprimiş kitaplar?

Böyle başlayan tanımlamalar, bir süre sonra duygusallaşır, yaşadığımız dönemin hatta teknolojinin olumsuzluklarından yakınmaya dönüştüğü için kesiyorum.

Eldeki durum bu. Peki ne yapacağız?

Yazmakla, okumakla meşgul biri olarak teknolojiden epey faydalandım.

İşlerimi kolaylaştırdı,
haber almak istediklerimle iletişimde kalmamı sağladı.

Ara sıra film izledim, kitap yorumlarını okudum, alışveriş yaptım.

Arşivden radyo tiyatrosu bile dinledim, dinliyorum.

Ama kendi meşgul olduğum iş gereği (çocuk kitapları yazıyorum), daha ötesi benim için lüzumlu olmadı.

Yani, aklımı, zihnimi, zamanımı sinsice ele geçirip bir illüzyon yaratmasına izin vermedim.

Sanırım sorun burada.

Pek çok öğretmenimiz ve bilinçli anne baba bu durumun farkında ve yana yakıla çocukları tekrar kitaplarla buluşturma yolunu arıyorlar.

ilk^{il}kyar

Neyse ki, onlar hep buralarda.
Belki de fırtınanın dinmesini bekliyorlar.
Karşısındaki heyecanlı gencin çaçaronca konuşmalarının
bitmesini sakince bekleyen bilge ihtiyarlar gibi.

Kitaplıklarda, kütüphanelerde, dolap içlerinde bekliyorlar.
Ne güncellenme ihtiyaçları var,
ne içerikte bir bozulma.

Ellerden düşmeyen bu iletişim araçlarını önümüze sunan ülkeler,
kitap okuma alışkanlığında liderliği kaptırmıyorlar.

Ve yıllardır hepimiz bunun farkındayız

ilkayar

Yalnız bir küçük öneri;
miniklere bu aletleri (tablet, telefon vs.)
kullanma konusunda,
özellikle zaman ayarlaması yapmalarında kesinlikle yardım etmeliyiz.

Hırçınlaştıklarını, inatlaştıklarını görüp
bunu yapmaktan yılmayalım.

Bu yıl duyduğum bir proje;
apartman katlarına tel gazetelikler yerleştirilip,
seçilmiş çocuk kitapları konuldu.

Böylelikle o apartmanda yaşayan çocuklar arasında,
aynı kitaplar üzerinden sözel iletişim başlamış oldu.

Sizlerin de aklına çözüm yolları gelirse,
ya da değişim yaratabilerseniz lütfen yazın.

Sevgiyle, sağlıklıca...
Pelin Güneş

Önerilerinizi ilkyar@ilkyar.org.tr 'ye yazabilirsiniz